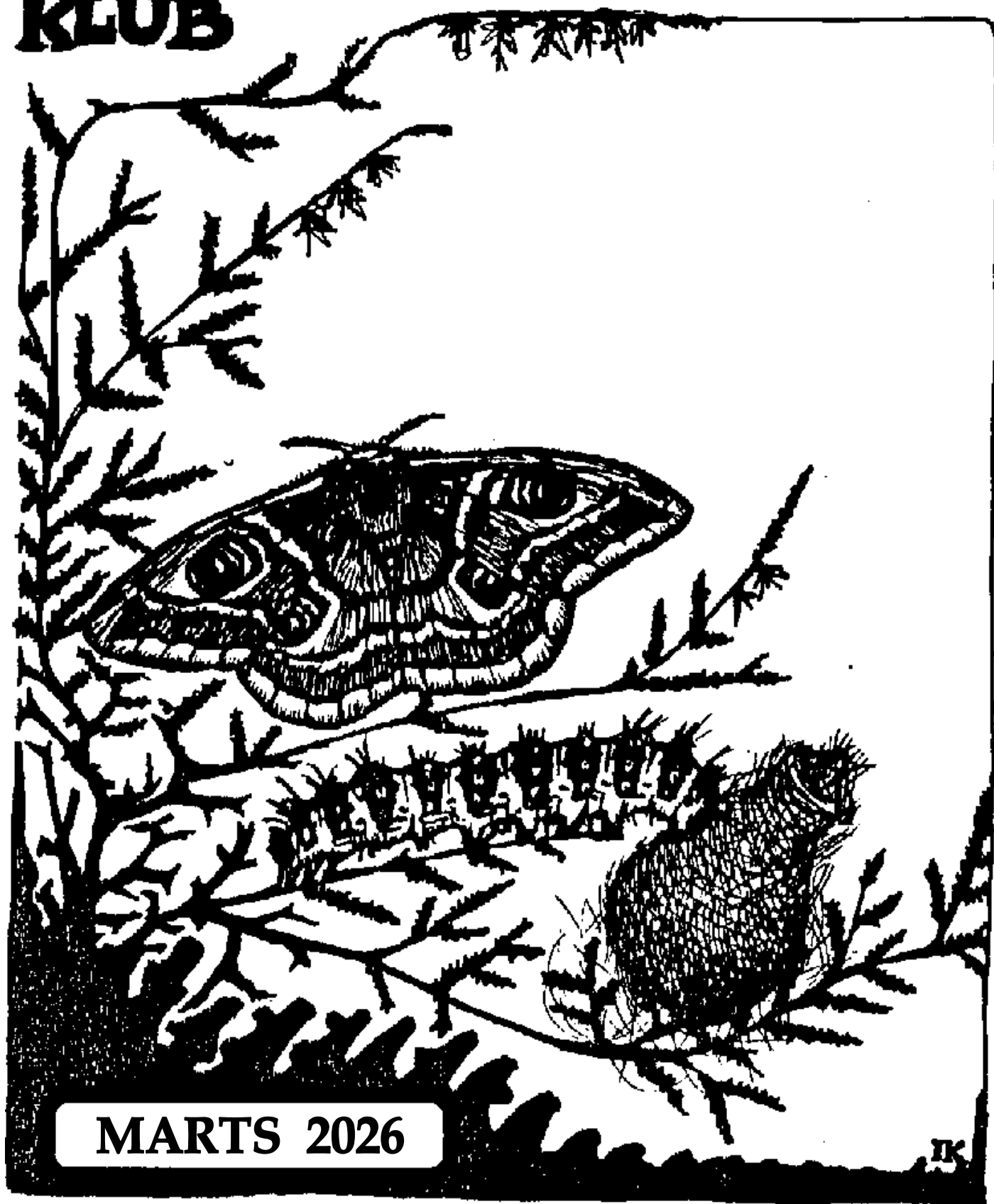

NORDJYSK LEPIDOPTEROLOG- KLUB

MARTS 2026

IK

FRA FORMANDEN

Januar startede mildt med aftentemperaturer på 5–6°, så der blev fanget *C. vaccinii*, *C. rubiginosa* samt *E. transversa* på sukkerlokning. Men lidt inde i måneden vendte det. Der blev hundekoldt med sne og temperaturer ned omkring –15°. Det har holdt ved til omkring den 20. februar, men nu ser det ud til at vende med dagtemperaturer op til 9–10°.

Så er det tid til at se efter en art som *Phigalia pilosaria*, der plejer at flyve, så snart der er blevet bare pletter i sneen. Så ud og kigge efter med pandelampen. Arten lever på mange forskellige løvtræer. Hunnen er vingeløs og findes på stammerne eller på husmure. Det bliver spænderne at se, om den hårde kulde har påvirket sommerfuglefaunaen hele dette år.

Kristian Knudsen

KONTINGENT

22 har allerede betalt kontingent for 2026. Tak for det!

Så mangler de sidste 20 at få det bragt i orden. Måske er det allerede kodet til betaling?

Bestyrelsen besluttede at fastholde vort kontingent for 2026 som sidste år. Kontingentet er derfor fortsat på **50,- kr.**

Kontingentet kan betales ved direkte overførsel til vor konto **9102 4564322992**. Du kan også bruge MobilePay til **20 43 42 71**.

(VIGTIGT: du skal anføre, hvem der betaler – vi kan ikke gætte det!!! Har vi ikke din email-adresse, er det vigtigt, at du oplyser den, så du fremover får vort blad rettidigt).

Sidste frist er 1. marts 2026.

- MØDER

Mandag den 23. marts 2026: Præparation, forårsarter mv.

Der bliver lidt forskelligt på programmet. Vi vil starte med præparation af forskellige dyr. Hvordan sættes en sommerfugl korrekt op på et spændebræt?

Så vil vi kigge lidt på, hvilke arter vi kan fange nu her sidst i marts og fremefter til midten af april. Det bliver om almindelige og lidt sjældnere arter samt lokaliteter i Nordjylland.

På januar-mødet havde vi en start på fældefangst på Terndrup Hede, hvor Kristian har fanget med en fælde i 7 år på samme placering. Hvad kan efterhånden udtrages herfra?

Mandag den 20. april 2026: Fastlæggelse af ekskursioner for sæsonen.

Vi skal have fastlagt nogle ekskursioner for den forestående sæson. Så har du forslag til spændende ture eller udforskning af ukendt terræn, bør du bringe det i forslag denne aften.

Vi kunne jo overveje, om vi skulle prøve "gamle" lokaliteter, der er gået lidt i glemmebogen. Hav hver især et par forslag med!

Møderne holdes i lokale 5 på Vejgård Bibliotek med begyndelse **kl. 18.30** (indgang på bagsiden af biblioteket).

ENTOMOLOGISK ÅRSMØDE

Aarhus Entomologklub og Nordjysk Lepidopterologklub indbyder lørdag den 7. marts til **ENTOMOLOGISK ÅRSMØDE 2026**.

Mødet afholdes vanen tro på Naturhistorisk Museum i Aarhus, med indgang fra Ole Worms Allé (bygning 1141).

Tilmelding sker på vores hjemmeside www.aarhus-entomologklub.dk eller gennem kasserer Bo Flindt - bo.flindt@gmail.com

Evt. øvrige spørgsmål rettes til formand John Søby - john.soeby@energimail.dk

Der vil være salg af kaffe, øl og vand, sandwich samt wienerbrød så længe lager haves.

Program for årsmødet, der som noget nyt afholdes på een dag:

Kl. 11.30-12.00: Lokalerne er åbne for indskrivning samt opstilling af medbragt materiale til mødets udstilling.

Kl. 12.30: Velkomst og åbning af Årsmødet 2026 v/ formanden for Aarhus Entomologklub.

Kl. 14.00-15.00: Mulighed for at besøge museets samling v/ Thomas Simonsen.

Kl. 15.30: Auditoriet, som i år holder til i mødelokalerne, er åbent for indlæg. Der forefindes projektor i lokalet.

Kl. 18.15: Afgang til Flammen, Toldbodgade 6 i Aarhus, hvor vi spiser deres buffet sammen, formedelst 259 kr. plus evt. drikkevarer, alt er egenbetaling.

TILMELDING TIL SPISNING senest 26. februar pga. bordreservation.

Der er gode muligheder for betalingsparkering tæt på Flammen. Husk kasser mv., museet bliver aflåst ved afgang!

Bemærk, at mødet kun foregår lørdag!

MØDEREFERATER

Mandag den 19. januar 2026: Altmuligmøde.

Kristian indledte med at fortælle, at der allerede i begyndelsen af januar var set dyr på sukkerløkningsnore, så der er atter liv derude. Herudover omtale af kommende Entomologisk Årsmøde i Århus, indbinding af Lepidoptera-bladene, kontingentbetaling samt auktion over Flemming Vilhelmsens bøger mv.

Herefter blev der fremvist forskelligt indsamlingsgrej. Det almindelige indsamlingsnet samt vegetationsketsjer og bankeskærm (paraply).

Derefter gennemgang af lysudstyr. Vi fik demonstreret blandingslyspære, 160W, her skal ikke anvendes drosselspole, men pæren bliver meget varm, så en enkelt regndråbe får glasset på pæren til at sprænges.

Kviksølvpærer med drosselspole blev fremvist og tændt, 50W, 80W, 125W samt 250W. Nogle med mat belægning og nogle med klart glas.

Den nye lampetype 20W Sylvania UV 368 blev også tændt – fordelene er meget lille forbrug og spolefri.

Lampeopstilling med lagen blev vist på storskærm.

Herefter fældetyper, både levendefælde (32 liter klar plastboks med æggebakker mv.). (Se omtale i medlemsblad nr. 4 2023 s. 22-23) og giftfælder af forskellig udformning på storskærm.

Lidt om den uundværlige pandelampe.

Så var det tid til strømforsyning i felten – generatorer, batterier, inverter blev vist med strøm fra et bilbatteri og tilkoblet 20W Sylvania UV 368. Batteriet kan drive 2 stk. 20W lamper en hel nat.

Claus havde medbragt en powerbank. Det bliver måske

fremtiden. Vægten er under 3 kg.

Sukkerlokningsnøre blev vist på storskærm.

Så over til præparationsudstyr.

Giftglas – et tilpas stort glas med vat i bunden, herpå støbt et lag gips med huller og vat øverst. Giften er oftest eddi-keæter.

Opblødningsæske med fugtig køkkenrulle og thymol, her oven på tørt vat. Insektnåle, spændebrædder, spændestrimler.

Indretning af kasser samt samlingens bevaring uden skadedyr (klannere eller boglus).

Så var der tid til kaffe og kage for de 7 deltagere denne aften.

Efter kaffen fortsatte Kristian med at fortælle om 7 års fældefangst på Terndrup Hede (2019–2025) med én fælde på samme indsamlingssted gennem alle årene. En giftfælde udrydder ikke arterne, men antallet af de forskellige arter kan svinge meget gennem årene. Der blev gennemgået et mindre antal arter med "bemærkelsesværdig" udvikling. Vi vil muligvis se mere på dette til mødet i marts?

Så var det tid for oprydning, opvask samt materialer retur til bilerne på Hadsundvej (P-pladserne ved biblioteket var stort set optaget denne aften).

Mandag den 23. februar 2026: Dagsommerfugle i Algeriet.

8 personer deltog i dette møde. Oprindeligt var eneste punkt på programmet Morten Mølgaards billedforedrag om sin rejse til Algeriet i sommeren 2025. Kristian indledte dog med at fortælle, at vi har fået en henvendelse fra Fritidsafdelingen for Aalborg Kommune, "*som har fået et politisk opdrag at gennemgå forenings- og bookingtyper for de kommunale lokaler. Kategorier som folkeoplysningslignende og øvrige foreninger udgår i vores bookingsystem*".

Det var vi nødt til at begynde mødet med at drøfte, for det kan måske betyde, at vi fremover skal skifte mødested? Vi blev enige om, at bestyrelsen vil lave en henvendelse til Fritidsafdelingen. Forhåbentlig kan vi blive på Vejgård Bibliotek, hvor vi har haft mødelokale i 34 år!

Morten Mølgaard overtog herefter med sin billedserie fra Algeriet. Det var anden gang, han besøgte landet, og denne gang var det sammen med en belgisk samler, David STROOBANTS. Målet med turen var at finde den store endemiske randøje *Hipparchia ellena*, hvilket også lykkedes. Den fløj i tørre højlandsskove, hvor den yndede at sidde på træstammer. Den algeriske underart af Kejserkåben, *Argynnis paphia dives*, fandt de også, i frodige løvskove (ja, den slags findes skam i det nordlige Algeriet), samt flere andre spændende dyr, bl.a. randøjet *Pyronia janiroides*. Desuden så vi billeder af folk og fæ, moskeer, flotte landskaber og pudsige situationer i gadebilledet (mere andetsteds i dette blad).

Snakken gik også om den lange kolde vinter i år samt et håb om, at det nylige omslag til plusgrader er tegn på, at foråret snart er på vej.

Så var der tid til kaffe og kage. Else Brusgaard havde bagt 2 slags kringler, "drømmekage fra Brovst" samt småkager. Vi takker mange gange!

----- o o o o o 0 0 0 0 0 o o o o o -----

MATERIALER TIL SALG

Nåle, sorte "Austerlitz", str. 000-2, pr. 100 stk.	kr. 45,-
Nåle, hvide "Ento Sphinx", str. 00 og 2, pr. 100 stk. ...	kr. 45,-
Eddikeæter, pr. ½ liter	kr. 75,-
Osram 125 W Hg pære (helt nye)	kr. 40,-
Insektstrips (2 hele ark - nok til 150 Heigård-kasser)	kr. 100,-
Sylvania 20 W UV 368 pære	kr. 150,-
Thymol, 25 gram	kr. 50,-

Henvendelse til Kristian Knudsen på tlf. 20 43 42 71.

NB! Kan købes på vore møder, ellers betaler modtager porto.

Pærer og eddikeæter sendes ikke (flaske medbringes til eddikeæter)!

Angående insektstrips:

Nexa Lotte® MOTTEN PAPIER TG virker hurtigt og beskytter mod alle stadier af utøj.

Den fulde virkning indtræder allerede efter en dag og varer i over 3 måneder. Angrebet bliver elimineret, og yderligere spredning af et eksisterende angreb bliver hæmmet.

Et papirark rækker til et rumindhold på 1 m³ eller til omkring 150 Heigård-kasser (40 x 28 x 6 cm). Klip papirstrimlen i 150 stykker og sæt dem ned i kanten af hver kasse.

Opbevar ubenyttet produkt lufttæt i pakken til senere brug.

Egnet til permanent brug i beboede rum.

ALGERIET

Af Morten S. Mølgaard

Min første rejse til Algeriet i maj sidste år sammen med Emil Bjerregård var en succes (som omtalt i et tidligere nummer af dette blad). Den gav mig lyst til at rejse derned igen. Jeg havde korresponderet med en anden god rejsemakker og sommerfuglesamler David STROOBANTS fra Belgien, og vi var blevet enige om at arrangere en rejse i højsommeren 2025; vel vidende at det kunne risikere at blive frygtelig varmt, men ikke desto mindre ville det være en nødvendighed at rejse dertil på det tidspunkt af året for at få fat på den endemiske dagsommerfugleart *Hipparchia ellena* OBERTHÜR. Den er kun kendt fra bjergskovene i det nordøstlige Algeriet i 1.500–1.800 meters højde, og kun i skove med korkeg.

David havde selv været i Algeriet i maj måned sammen med Filip FRANETA fra Montenegro, hvilket var en reprise af Emils og min tur sidste år. Derfor havde også han allerede opnået erfaring med landet og dets dagsommerfugle, ikke mindst samarbejdet med vor gode turguide i Algeriet, Karim HADDAD og hans makker Mehdi CHETIBI.

Karim er egentlig mest ornitolog, men gennem sine mange fugleture for udlændinge havde han flere steder i de nordøstlige bjerge set ovennævnte dagsommerfugl flere steder, endda lokalt i antal. Vi havde således alene med hans viden en god chance for at finde arten. Vi indgik derfor en aftale med Karim om en rejse fra den 29. juli til den 6. august 2025. Konceptet var det samme, nemlig at Karim indledningsvis sendte os det, vi skulle bruge for at opnå visum, og at han modtog en fastsat betaling for al sin service og hjælp under turen, dvs. primært transport i sin privatbil, forplejning og overnatning, men også en række andre praktiske ting og eventuelle "udfordringer" med reglementer, myndigheder, militær- og politikontroller på vejene (som der er mange af i Algeriet da det er en politistat).

Den 28. juli rejste jeg med fly fra Aalborg via Amsterdam til Bruxelles og blev samlet op i lufthavnen af David. Vi kørte hjem til ham og overnattede. Han bor en halv times kørsel uden for Bruxelles. Næste morgen kørte vi i hans bil ned til den nordfranske by Metz, 3 timers kørsel sydpå. Her ligger en lille regional lufthavn, fra hvilken der er faste

flyafgange med Air Algérie. Der bor nemlig mange algeriere i Frankrig. Vor afgang var midt på eftermiddagen, og der var flyskift i hovedstaden Algier på vej til vores slutdestination Constantine. Da Algeriet ikke har sommertid, skulle uret stilles en time tilbage. Indrejseproceduren med paskontrol, diverse tjek og udfyldning af indrejseformular foregik allerede i Algier lufthavn, hvilket passede os fint, for så slap vi for at bruge tid på det i Constantine. I øvrigt var David og jeg de eneste to turister i denne flyankomst ud over de mange algeriere, så da vi skulle ind gennem ankomsthallen for turister, var vi de eneste to personer – ud over grænsebetjenten der øjensynligt kedede sig, fordi der næsten ikke var noget at lave.

Vi måtte dog sidde i Algier lufthavn i næsten fire timer og vente, fordi vores fly videre til Constantine var forsinket med over en time, uden at vi på forhånd var blevet underrettet herom. Men om ikke andet gik dette op for os, da vi først stod i transithallen i Algier. Da vi så ankom til Constantine, var det et glædeligt gensyn med Karim. Han havde fået ny bil, så vi var godt kørende.

Der var fyldt med tusinder af mennesker og parkerede biler på vejen fra lufthavnen ind mod byen, fordi det var sommer, og de holdt grill- og barbeque-fest i vejkanterne, så det var et helt trafik kaos. Mennesker, hunde, katte, børn, cykler og alt muligt krydsede ustandseligt vejen, så vi kom kun frem i snegletempo. Røgen fra bål og grill hang tungt over området i aftenmørket.

Karim kørte os til et hotel i byen. Næste morgen kl. 7 efter morgenmaden blev vi hentet af Karim og Mehdi (glædeligt gensyn) – og så gik det ellers ud af byen mod vest ad motorvejen. Vi havde kurs mod byen El Eulma, og landskabet var lidt kedeligt, afsvedet og tørt med bløde højdedrag. Der var en del marker, og disse var allerede høstet og pløjet forlængst, så kun den rødbrune, støvede og stenede jord var tilbage. På afsvedne græsmarker gik fåreflokke rundt og græssede, ledsaget af hyrder. Ved El Eulma drejede vi af motorvejen og kørte mod nord et langt stykke, for nu skulle vi op til det bedste af de steder, hvor Karim havde set *H. ellena*. Det var i bjergene mellem El Eulma og Jijel, hvor skoven netop består af korkeg. Vi skrumpede langsomt op ad en grusvej gennem den knastørre skov, men der var heldigvis græs og lidt buske i skovbunden, så det så fint ud.

Vi gjorde holdt efter at have kørt opad i nogen tid; der var en lille ravine midt i skoven ved vejen, der var lidt mere frodig bevoksning og høje korkege med ranke stammer. Søreme jo, pludselig lettede en stor

randøje fra en stamme og fløj om til nabotræet; da jeg fik fat på den, var det jo netop *H. ellena*, en stor fin ♂. Det er den eneste af de store mørke *Hipparchia*-arter i det vestpalæarktiske område, som har helt hvide bånd på oversiden, og disse er i øvrigt smukt garneret med smalle gullige partier og prominente øjepletter. Det er således en rigtig flot art. Der var ikke særlig mange dyr her, så jeg gik længere op gennem skoven. Her dukkede der flere op. Det var som om, at der var bestemte træer, der var foretrukne frem for andre. Flugten er hurtig og kraftig, men ganske kort. Det vil sige, at når sommerfuglene blev forstyrret, fløj de somme tider kun lige om på den modsatte side af den samme træstamme. Men det kunne også være, at de fløj til et af nabotræerne. Hvis de så blev forstyrret igen, blev de nervøse og reagerede ved at søge højere og højere op, og somme tider endte de med at sidde sikkert og godt i 10 meters højde over jorden, langt over rækkevidde. Hvis de ikke forstyrres, kan de sidde stille det samme sted i timevis. Da den marmorerede underside camouflerer dem så godt, opdager man dem først, når de flyver op, og så gælder det om at holde blikket stift rettet mod sommerfuglen under flugten, så man kan se præcist, hvor den slår sig ned.

Dagen gik med denne spændende jagt, og der var både ♂♂ og ♀♀ i godt antal. Vi lærte at se og fornemme de bedste steder frem for andre. Jeg havde medbragt gæret bananmos fra Danmark, nøje fremstillet efter forskrifterne, men desværre syntes sommerfuglene ikke at være særlig interesserede i det.

Nede i den tørre skovbund fløj der nogle orangebrune randøjer rundt, *Maniola jurtina* LINNAEUS. Men efter kort tid bemærkede jeg, at en af dem så lidt underlig ud, da den sad på jorden med sammenklappede vinger. Der var noget, der ikke stemte, for bagvingeundersiden var mere ensfarvet og havde fire gullige punkter i submarginalbåndet. Minsandten om ikke det var *Pyronia janiroides* HERRICH-SCHÄFFER, en art der kun findes i netop det nordøstlige Algeriet og et lille tilstødende område i det vestligste Tunesien. De fleste var friske, så det var en herlig sidegevinst. Derudover fløj der enkelte *Coenonympha pamphilus* f. *lyllus* (meget lys form), og andet fløj der såmænd ikke, men det gjorde jo ikke noget, når de to sjældne specialiteter fløj på samme lokalitet.

Den første dag hernede var således en rigtig god dag.

Vi kørte til El Eulma og indlogerede os på et hotel for natten. Karim kendte en god restaurant lige uden for byen, for vi var dødsultne og trængte til et stort måltid.

1. Biotop for *Hipparchia ellena*: tør korkegeskov med små lysninger og højt græs.
2. *Hipparchia ellena* ♂, Algeriet, prov. Bouira, Djurdjura-bjergene, 1.400 m, 3.viii.2025.
3. *Hipparchia ellena* ♂, Algeriet, prov. Sétif, 1.200 m, 31.vii.2025.
4. *Hipparchia ellena* ♀, Algeriet, prov. Sétif, 1.200 m, 30.vii.2025.
5. *Hipparchia ellena* ♂, Algeriet, prov. Bouira, Djurdjura-bjergene, 1.400 m, 3.viii.2025.

(Fotos: 1,2,4,5: Morten S. MØLGAARD; 3: Karim HADDAD)

Da vi kom derud, fik chefen øje på mig med mit lyse hår og spurgte, hvor jeg kommer fra. Da jeg sagde, at jeg kommer fra Danmark, smilte han, gav hånd og sagde velkommen. Så bad han mig fotografere ham ved siden af et stort algerisk flag, der stod på en fod på gulvet, og derefter ved siden af det palæstinensiske flag. Han gav mig sin email-adresse, så jeg lovede at sende ham billederne senere.

Vi spiste rigtig godt, for vi kunne vælge mellem veltillavede algeriske retter indeholdende ris, kylling, fisk, marinerede grøntsager og andet godt. Her var rent og flot, og vi havde endda fået et bord udenfor lige ved siden af en swimmingpool pyntet op med guirlander, stjerner og funklende lys i alle regnbuens farver. Vi spiste, indtil vi ikke kunne klemme en bid mere ned, og det var en god fejring af det flotte sommerfugleresultat allerede på førstedagen.

Næste morgen var himlen atter skyfri, og turen gik igen op i bjergskoven nord for El Eulma. Her gentog vi sådan set succesen fra i går, dog mere som en slags æresrunde for at blive helt færdige med de to arter med billeder osv. Karim hjalp med at smøre mere bananmos ud på træstammer, så endelig lykkedes det at få lokket et par eksemplarer til, der kunne fotografes. Normalt plejer *Hipparchia*'er at være ret vilde med gæret bananmos, hvilket jeg tidligere har haft succes med i Grækenland, men der er vel forskel fra art til art på, hvor "villige" de er til at komme og smage på det.

Vi sluttede midt på eftermiddagen og kørte ned derfra. Undervejs kom en algerisk personbil forbi på vej opad, og oppe på biltaget sad en dreng på 10-12 år og nød køreturen. Den slags tager man ikke så tungt hernede. Lige da vi kom ud til den asfalterede vej, kom en lang bryllupskortege kørende forbi. Bilerne kørte i begge sider af vejen med hornet i bund, og den forreste bil var draperet med lange bånd og sløjfer.

Vi spiste tidlig aftensmad på den samme restaurant uden for El Eulma.

1. Biotop for *Pyronia janiroides*: små græsklædte skovlysninger.
 - 2-3. *Pyronia janiroides* ♀, Algeriet, prov. Sétif, 1.200 m, 30.vii.2025.
 4. Noget af den lokale trafik med rutebiler på landevejen.
- (Fotos: Morten S. MØLGAARD)
-

Vi fortsatte så ad motorvejen til byen Bordj Bou Arréridj. I de algeriske byers forstæder genkendte jeg tydeligt indtrykkene fra sidste år; de grimme sovjetisk inspirerede boligkareer der lå som store betonklodser langs de brede boulevarder. Nogle var meget nedslidte, så facaderne skallede af, paraboler i massevis, og på jorden lå der affald spredt overalt. Der var fortsat ingen affaldshåndtering i denne by. Masser af børn legede og spillede bold i slummen. Nogle af mændene havde lange kjortler og fez på, og de fleste kvinder var helt tilslørede.

Når jeg sad for nedrullet bilvindue og stak hovedet ud, kiggede folk somme tider forbavset ved synet af en lyshåret turist, da dette er et særsyn i dette temmelig tillukkede land. Børn syntes, at det var morsomt og smilte og hilste, endda lykkedes det en lille dreng på cykel at smutte hen og give mig et håndslag ledsaget af et "Salam aleikum", fordi vi kun kørte i fodgængertempo pga. tæt bytrafik. Samme morgen på hotellet i El Eulma skulle to mænd med samme elevator som mig, så de spurgte også hvor jeg kom fra, og da jeg sagde Danmark, smilte de og sagde "welcome to Algeria".

I Bordj Bou Arréridj overnattede vi på det samme lille sidegadehotel, hvor Emil og jeg boede sidste år. De fleste sidegader var ikke asfalterede, så det var grus med store huller i, og affaldet flød alle vegne. Også den store moské henne på pladsen tæt ved huskede jeg. Ved 21-tiden brølede det ud ad minaretens højttalere – der blev kaldt til bøn. Det er hver sjette time, så klokken 3 om natten begyndte det igen, så jeg blev vækket af det, idet mit værelse vendte ud til den side.

Vi spiste ude hver aften på turen, og altid på rene og pæne restauranter, idet Karim og Mehdi kendte de gode steder i forvejen (eller kunne hurtigt finde frem til dem). Maden var god og rigelig, betjeningen høflig og somme tider med spørgsmålet "where do you come from".

Det var blevet den 1. august, og denne varme morgen kørte vi op til det område nord for den lille flække Theniet En-Nasr, hvor vi fandt *Cigaritis siphax* LUCAS og *Kretania martini* ALLARD i maj sidste år.

1. Biotop for *Hipparchia ellena* og *Argynnis pandora seitzii* i Djurdjura-bjergene: tør bjergskov med Atlas-ceder.
 2. Berberabe (*Macaca sylvanus*).
 3. Forêt Akfadou, hvor *Argynnis paphia dives* flyver.
 4. Kaktusfrugter som jeg spiste til dessert en aften.
 5. Landskabet med lokaliteten for *Kretania martini* og *Cigaritis siphax* var gået op i røg.
- (Fotos: Morten S. MØLGAARD)
-

Vi var interesserede i at se, om *C. siphax* var på vingerne her midt på sommeren, og om sommergenerationen i givet fald adskiller sig i udseende fra forårsgenerationen. Men... så snart vi var kommet op til området, mødte der os et trist syn. Hele dette lave bjergområde, ikke kun selve lokaliteten men også mange kvadratkilometer skovklædte bjerge og bakker, så langt øjet rakte, var fuldstændig ødelagt af en kæmpe naturbrand. Hele det fine område var blevet flammernes bytte, så kun forkullede, sorte træstammer stak op af jorden, der overalt var dækket af aske. Det var et dødt, dystert og trøstesløst landskab, og vi kørte nok 10 km, før vi kom ud på den anden side af det, nord for byen Djaafra. Desværre måtte vi nok også konstatere, at de lokale forekomster af de fine arter af dagsommerfugle var blevet totalt udraderet. På et tidspunkt stoppede vi og traf en af de lokale mænd. Karim spurgte ham om branden, og manden fortalte, at det var sket sidste fredag, altså præcist en uge tidligere. Myndighederne havde indsat slukningsfly, som dårligt kunne følge med, men til alt held havde et regnvejr så slukket resten af branden, inden den nåede at brede sig endnu mere.

Vi fortsatte gennem bjergene ad den snørklede landevej uden at finde særligt interessante lokaliteter, og her var også utrolig tørt. Vi så ingen dagsommerfugle overhovedet. Vi kørte vestover, og flere steder voksede der kapersbuske (*Capparis spinosa*) langs vejen. Her fløj enkelte hvide sommerfugle med orange forvingespids, og det var *Colotis evagore* KLUG. Den art har jo kapersbusk som foderplante.

Som mange andre steder i Algeriet er der et utal af vejbumpe på deres veje, både i byerne og på landet. De er ret hårde at køre over; ofte er det blot et bælte af beton tværs over asfalten. Man skal helt ned i fodgængertempo for at køre over dem.

Temperaturen var steget til 33°C, så vi frøs ikke. Ørkenstøv gav himlen et lidt grumset blegblåt skær. Vi kom ned i den store floddal øst for

Djurdjura-bjergene, og herfra fortsatte vi via byen Akbou op i bjergene til skovområdet Forêt Akfadou. Vi ville prøve, om vi kunne finde underarten *Argynnis paphia dives* OBERTHÜR, som kun forekommer i det nordlige Algeriet og kun i ganske få isolerede populationer. I byen Adekar oppe i ca. 1.000 meters højde drejede en knoldet grusvej væk fra asfaltvejen og fortsatte op i skovområdet. Den var fyldt med store huller og vanskeligt passabel, så Karim havde nok at gøre med at styre bilen. Det gik kun fremad i fodgængertempo. Et stykke oppe steg vi ud og gik ind ad en mindre skovvej, der forlod den store. Der fløj dog ingen dagsommerfugle, bortset fra en enkelt *Pararge aegeria* LINNAEUS og en *Polygonia c-album imperfecta* BLACHIER.

Vi skrumpede langsomt ned igen sidst på eftermiddagen og kørte ned til byen El-Kseur, hvor vi indlogerede os på et hotel og derefter tog ud at spise. Her fik jeg kaktusfrugter til dessert; de smagte fint, var saftige og med en del hårde små kerner, som man bare skulle sluge hele.

Næste morgen ville vi helt op til søen Lac Noir, der ligger øverst oppe i Forêt Akfadou. Nu var det sådan, at Karim var ked af at køre derop i sin bil, der ikke var beregnet til terrænkørsel. Vi kørte derfor i første omgang kun op til Adekar og drejede ind på taxa- og rutebilpladsen. Her spurgte Karim en taxachauffør, om han ville køre os derop, men det ville han ikke. Derimod kendte han en mand i byen, som ville køre os derop, for han havde sådan en firhjulstrukket bil, der var høj under bunden, en stor pickup. Vi kørte derfor hen til, hvor han boede, så Karim kunne spørge ham, og det ville han heldigvis godt. Det var en pickup med bagsæder, så vi kunne være i bilen alle fem. Manden var en ældre herre og havde ingen tænder i munden, så det lød skægt, når han snakkede. Han kørte os derop, 12 km i alt, og det viste sig da også, at vejen blev endnu værre efter det sted, hvor vi havde vendt om i går: store sten og dybe render og huller, som ville være umulige at passere for en almindelig bil. Det var en meget fredfyldt og smuk skov heroppe, skovens dybe stille ro. Vi blev sat af lige før søen og aftalte med ham, at han skulle hente os kl. 16 samme sted.

Vi gik hver til sit og undersøgte forholdene. Kejserkåben foretrækker jo større lysninger i skoven, allerhelst med blomster. Især brombærblomster holder den som bekendt meget af at suge på. Lysninger var der kun få af; en større lysning ganske tæt ved hvor vi var blevet sat af og så selvfølgelig nede ved søen. Nede ved søen var der masser af brombærkrat rundt om, men de fleste ranker var afblomstrede og havde sat bær. En flok berberaber (*Macaca sylvanus*)

sprang fra træ til træ og krydsede skovvejen. Dem så vi flere gange i dagens løb, og det så ud til, at der levede temmelig mange her i området.

David og jeg fulgtes ned til søen, og efter en hurtig runde, hvor vi ikke havde set noget, besluttede jeg at gå op til den skovlysning, hvor vi var blevet sat af. Det viste sig at være en god beslutning. Her var der også enkelte brombærranker i blomst, og der var et stort område midt i lysningen med lavtvoksende tidsler i blomst. Her var det også nemt at gå rundt. Der gik ikke ret lang tid, så kom der pludselig en stor orangegylden sommerfugl i hurtig glideflugt og landede på en brombærranke helt nede ved jorden: det var *A. paphia dives*, en fin ♂. Det blev til flere stk. over de næste timer. Jeg opdagede dem altid først, når de sad og sugede på tidsler eller brombær, men jeg så dem ikke komme flyvende. Pludselig var de der bare, som sendt fra himlen, hvilket de måske også var, for senere så David en stige højt til vejrs op over trækroneerne, mindst 25 meter op i luften. Vi tror, at de tilbringer natten i trækroneerne. Ssp. *dives* er en speciel underart, hvor det meste af sølvbestøvningen og striberne på bagvingeundersiden er erstattet af grøngylden bestøvning. Himlen var skyfri, og solen brændte midt på dagen, men det var en behagelig varme i denne højde (mellem 1.300 og 1.400 m.o.h.).

Der fløj også enkelte *Libythea celtis* LAICHARTING, *P. c-album imperfecta* og flere andre almindelige arter, men også fine endemiske arter som vi allerede havde fundet på de første dage: *H. ellena* og *P. janiroides* i ganske få eksemplarer.

Da klokken var blevet over 15, begyndte vi at gå ned ad grusvejen for at komme vores chauffør i møde, når han kom, for der var jo langt. Han var ca. en halv time forsinket, og da havde vi nået at tilbagelægge 6 km til fods. Vi skrumpede så i bilen ned ad skovvejen. Manden sagde en hel masse på kabylsk til mig, og jeg forstod ikke et klap. Senere grinede vi en del ad det, for det var så skægt. Kabylsk, også kaldet taqbaylit, minder hverken om arabisk eller fransk, men tilhører den berbiske sprogstamme og har også sit eget alfabet, tiffinagh.

Vi spiste på en anden restaurant i El-Kseur om aftenen. Den lå i gåafstand fra hotellet. Maden var veltillavet, og der var nok af den.

Vi kørte næste morgen et stykke sydpå i den varme morgen, hvor himlen var skyfri men en smule diset af ørkenstøv i atmosfæren. Vi tog motorvejen Béjaïa → Ath Mansour. Sidstnævnte sted er dér, hvor den møder den vest-østgående motorvej fra Algier mod Constantine. Så

var vi næsten fremme ved Hotel Akfadou, hvor vi fik lov at komme ind og få vores værelser allerede, så vi kunne sætte vores bagage der. Jeg boede her også sidste år. Det lå med en temmelig trøstesløs udsigt til to store oliebeholdere, fabriksbygninger og tørre, stenede marker med vissent græs og tornede buske. Mod syd kunne man skimte nogle bjerge, som formentlig markerer grænsen til, hvor Sahara begynder. Værelserne var simple, men der var det nødvendigeste.

Vi kørte videre med det samme for at komme op i Djurdjura-bjergene, samme område som hvor Emil og jeg sidste år fandt *Muschampia leuzeae* OBERTHÜR, *M. mohammed* OBERTHÜR m.fl. Vi ville se, hvad der fløj her midt på sommeren. Det viste sig at være temmelig begrænset, men der var gode dyr imellem: enkelte *Argynnis pandora seitzii* FRUHSTORFER, *Hipparchia fidia* LINNAEUS, *H. ellena*, *Chazara briseis* LINNAEUS samt *Muschampia proto fulvosatura* VERITY. Derudover var der nogle almindelige arter, men i lavt antal, fordi det hele var knastørt. Det var en stor kontrast til, hvor grønt her kan være i maj. Sommerheden, solen og tørken svider hurtigt landskabet af.

Da vi sidst på eftermiddagen kørte ned fra bjergene og ned mod vort hotel i Ath Mansour, var det 37°C. Karim sagde, at der var swimmingpool ved hotellet, og så skulle vi selvfølgelig have badeshorts! Så i byen M'Chedallah ved foden af bjergene holdt vi ud for en lille forretning med sportstøj, og Karim købte fluks badeshorts til David og mig. Så vi fik en dejlig svømmetur ved hotellet og blev kølet af sammen med de mange lokale algeriere, der også var søgt hertil. Vandet var ikke rent, men grønligt og uklart, så man ikke kunne se bunden. Jeg sørgede for ikke at sluge vand og undgik da også en evt. maveinfektion.

Vi havde under aftensmaden aftalt med servitricen, at vi skulle have morgenmad næste morgen kl. 7 (som var det tidspunkt, vi plejede at spise morgenmad på).

Der var ikke en sjæl nede i morgenmadsafdelingen næste morgen, da vi var klar til morgenmad. Vi konkluderede, at man havde glemt det eller sovet over sig. Vi endte med at gå hen på den nærliggende tankstation. Her havde de en lille butik med madvarer, også friskbagt butterdejsbrød med ost i, pizzalignende stykker osv., og vi kunne få kaffe og vand og juice.

Vi kørte op i Djurdjura-bjergene igen. Denne gang ville vi undersøge nordsiden. Vi fortsatte derfor op over passet Tizi Kouilal, hvor der er en militær kontrolpost, og efter yderligere nogle kilometer drejer vejen i et skarpt hårnålesving op over en bjergryg og ned på nordsiden. Vi

kiggede efter frodige skovområder, men der var nu ikke så spændende – kun tør korkegeskov og krat, en del menneskelig aktivitet og en del bebyggelse i hele området. Man kunne se mange småbyer, når man kiggede mod nord, og sjovt nok lå alle disse oppe på toppene, mens der var oliventræer m.m. på skråningerne nedenfor og i dalene. Sommerfugle var her ikke særlig mange af, men vi fandt dog et par *Coenonympha arcanioides* PIERRET. Vi kørte ind i en dal, der går ind mellem de to hovedbjergkamme i de østlige Djurdjura-bjerge. Vi endte i en lille landsby. Her blev vejen til en grusvej, og vi ville fortsætte til fods, men blev mødt af en lokal, der også er skovbetjent og guide, og han ville følges med os opad. Vi fulgtes med ham et kortere stykke og vendte derefter om og gik tilbage til bilen. Vi ville helst være uden ledsagelse, og desuden så vi ikke specielt interessante sommerfugle på det stykke, vi gik heroppe.

Vi kørte tværs over bjergene igen til Tikjda, stedet med det store hotelkompleks for sportsfolk. Her fandt vi en mindre vej, der gik fra, og et sted kunne vi gå op ad en sti op gennem en flot skov bestående af Atlas-ceder; her fløj *H. ellena* talrigt, og vi fandt også nogle *A. pandora seitzi*.

Her tilbragte vi et par timer, inden vi om eftermiddagen gik ned til Karim og Mehdi ved bilen på en stor øde holdeplads. Aberne vidste, at folk kommer her på udflugt og har mad med, så der kom en abeunge og ville have mad af os, da vi spiste. Mehdi brækkede brødstykker af sin mad og smed hen til den, og den gnaskede det hele i sig.

I eftermiddagsheden kørte vi tilbage til hotellet i Ath Mansour. Da jeg kom tilbage fra en svømmetur nede i poolen, knækkede min nøgle, da jeg ville låse døren til mit værelse op. Nøglen var bøjet i forvejen. Stumpen blev siddende inde i nøglehullet og var ikke til at få ud. Hverken Karim, Mehdi eller David kunne få den ud, hverken med pincet, nål eller fingrene. Jeg hentede reservenøgle i receptionen. Mehdi stak denne ind i nøglehullet og fik derved skubbet den afbrækkede stump langt nok ind til, at den faldt ind i bunden af låsekassen inden i døren. Dermed kunne reservenøglen låse døren op, og problemet var løst.

Næste morgen var det blevet den 5. august. Denne gang serverede hotellet morgenmad, men ikke fra eget køkken; de havde bare været henne på tanken og købe de samme varer, som vi købte morgenen før. Dette var vor sidste dag i Algeriet, idet vi skulle med flyet fra Constantine tidligt næste morgen.

1. Vi skulle have benzin på, og det gjorde vi inde på tanken her. Literpriserne var uændrede siden min første tur i 2024: 45,62 DA (= godt 2 kr.) for benzin og 29,01 DA (= 1,40 kr.) for diesel. Rørende billigt.
 2. Rutebil (destinationen fremgår af skiltet i forruden).
 3. Hvor skal vi hen, du?
 4. Ikke plads til børnene i kabinen? Så bruger man da bare ladet. (Den går ikke i Danmark).
 5. Beboelseskvarter i byen Bordj Bou Arréridj.
- (Fotos: Morten S. MØLGAARD)
-

Efter morgenmaden hentede vi vores bagage og pakkede bilen, og så gik det i den solrige, varme morgen atter op mod Djurdjura-bjergene, omkring *M. leuzeae* lokaliteten hvor vi også havde været to dage tidligere. David og jeg gik hver til sit deroppe, mens Karim og Mehdi blev ved bilen under træerne med borde og bænke. Jeg gik over mod *M. leuzeae* lokaliteten. På vej dertil mødte jeg først en fårehyrde, så en kohyrde og endelig en mand der kom skrumplende ad grussporet på en knallert. Alle spurgte venligt, hvor jeg kom fra, og glædede sig over min oplysning om, at jeg kom fra Danmark: "*C'est tres bien... bienvenue á l'Algérie!*".

Jeg ville se efter *M. proto fulvosatura* og måske være heldig med de første dyr af 2. generation af *M. mohammed*. Jeg fandt dog ingen af arterne, så af bredpander fandt jeg kun enkelte *Carcharodus tripolina* VERITY. Køerne havde jo lige været forbi, så der var friske kokasser på lokaliteten. Der kom adskillige randøjer og sugede på dem. Mange randøjearter kan nemlig også, lige som f.eks. flere af de store Nymphalider, godt lide ulækre ting som ekskrementer, ådsler, stinkende gammelost og rådden frugt. På kokasserne sad der således både *H. ellena*, *H. algiricus*, *C. briseis*, *M. jurtina* og *P. cecilia*.

Jeg vendte tilbage til Karim og Mehdi ved bilen og spiste noget frokost sammen med dem. Karim havde købt baguettes og ost i M'Chedallah, som vi fik. Et stykke fra os svang berberaberne sig i træerne. Karim og Mehdi gik så en tur, og jeg satte mig ud i den bagende sol og kiggede ned over den brede dal langt nede. I det fjerne kunne jeg se bjergene, der dannede grænse ned mod det egentlige Sahara. Kun vindens hvislen i træernes blade hørtes. Pludselig hørtes en minarets klagende bønnekald langt nede i dalen. Her var en meget storladen, og eksotisk, fred og ro.

Så gik jeg også en lille tur, og ikke så snart var jeg nået hen til den

anden ende af holdepladsen, hvor der også var nogle borde og bænke. Her sad en algerisk familie og spiste. Manden rejste sig og kom ned til mig og spurgte, hvor jeg kom fra. Han syntes, at det var dejligt at få en turist fra Danmark på besøg, og han bad mig vente et øjeblik. Så gik han op og hentede noget fladbrød og et engangskrus med grøn chili i olivenolie, som han syntes at jeg skulle have, for jeg skulle også have noget at spise. Jeg takkede mange gange, og lige da jeg var gået videre, kom han igen og gav mig yderligere en stor plasticbøtte med figner. Sikken venlighed! Den dåse figner tog jeg med mig hjem til Danmark.

Først på eftermiddagen kørte vi derfra og satte kursen mod Constantine, 300 km østpå. Der er en meget fin motorvej, og den havde tilsyneladende fået ny belægning siden sidste år, så der var ikke de dybe sporkøringer og huller, som vi oplevede dengang. Vi ankom sidst på eftermiddagen til det store flotte Hotel El Khayem i udkanten af byen, hvor David og jeg blev indlogeret. Der var udendørs swimmingpool, så jeg var nede og svømme og bade. Der var mange mennesker, både børn og voksne, ude at bade. Der blev også kigget nysgerrigt efter mig, som ud over David tilsyneladende var eneste udenlandske turist på hotellet.

Efter aftensmaden sad jeg på hotelværelset og slappede af, og da jeg åbnede vinduet, lød minareternes bønnekald ud over byen, mens fuldmånen skinnede fra en fløjlsort aftenhimmel. En fin afskedssalut på en vellykket tur. Tidligt næste morgen hentede Karim os og kørte os til lufthavnen, hvorfra vi fløj tilbage til Metz (denne gang direkte).

David havde arrangeret et besøg hos Joseph VERHULST, som jo bor ret tæt på David, og i lepidopterologkredse kendt for sin passion for *Colias*-arterne på globalt plan og også har udgivet en meget fin bog om dem. Han har en meget stor samling af verdens *Colias* og af europæiske og nordafrikanske dagsommerfugle. Det var en hyggelig aften med god mad lavet af Josephs kone Adelaide og snak ude på deres terrasse i den lune sommeraften.

Efter en overnatning hos David fløj jeg hjem til Aalborg dagen efter. Tak til Karim og Mehdi for rigtig fintt samvær og at alt det praktiske fungerede rigtig fint, og tak til David for behageligt samvær endnu en gang.

----- o o o o o 0 0 0 0 0 o o o o o -----

SKILLINGBRO-SAMLINGEN

På Skillingbro Naturskole har vi (Aage Langeland og Kristian Knudsen) opbygget en samling af danske storsommerfugle. Dyrene i samlingen er primært overskydende dyr fra private samleres depoter.

Samlingen kan sagtens bruge flere dyr, og i den forbindelse er alle, der kan undvære nogle af deres overskydende storsommerfugle, velkomne til at donere disse.

Man kan se, hvilke dyr vi mangler nogle af på:

<http://nlk.dkx.dk/Skillingbrosamlingen.pdf>

På kommende årsmøde i Aarhus den 7. marts har jeg nogle tomme kasser med, så overskydende foræriningsdyr kan gøre gavn i naturskolens samling.

Kristian Knudsen

-----oooooooooooo-----

Det var dengang...

5 år:

VI SIDDER FORTSAT I COVID-SAKSEN

"Her den 23. februar er der fortsat ikke udsigt til, at foreningen kan afholde medlemsmøde i marts 2021, så det må vi aflyse. Hvordan det vil gå fremover, kan kun være med håb for, at vi igen kan samles i lidt større grupper inden døre, så vi kan afholde vor generalforsamling i april. Men under alle omstændigheder vil vi kunne afholde ekskursioner i mindre grupper (og vi plejer jo sjældent at være mere end 4-5 af sted på en ekskursion). Da der ikke har været kræfter til at drive EFU og Entoconsult videre, er det besluttet, at de nedlægges. Midler i EFU og Entoconsult skulle så oprindeligt flyttes til P. L. Jørgensens Fond under Lepidopterologisk Forening. Det har der sidenhen været indsigelser imod, så det ser ud til, at midlerne fordeles til de 5 danske foreninger efter deres medlemstal. Til gengæld er livet vendt tilbage derude i naturen. Der er allerede set C. rubiginosa, P. pilosaria, G. rhamni, M. rubi (larve), A. aescularia, A. io, A. urticae (bl.a. på Mors), P. c-album og P. meticulosa (friskklækket). Dyrene er fundet på både sukkerlokning og lys."

25 år:

Fra mødereferatet 18. januar 2001: Fra ø til ø.

"Det var et rigtig velbesøgt møde, idet hele 13 personer, inkl. foredragsholder Ib Kreutzer, mødte frem.

Kristian Knudsen startede med at bringe problematikken om mulige artsfredninger af danske natsommerfugle op, noget om vi alle var enige om at opponere imod.

Jens Tonboe fremviste en kasse med dagsommerfugle

fra Samos og Delfi/Peloponnes i det tidligere forår: A. apollinus, Z. cerisyi, A. damone, A. gruneri, C. trochylus, A. ergane, E. ausonia, G. alexis etc.

Ib Kreutzer tog herefter over med sit lysbilledshow. På trods af tidvis problemer med lysbilledapparatet, som gerne ville vise de samme billeder flere gange, blev det et flot og spændende show.

Vi startede i tidernes morgen: Bornholm anno 1973, bl.a. Almindingen, hvor vi så L. sinapis og A. iris.

Videre til Öland i forsommeren og billeder af de gamle "väderkvarner", alvaret, de gamle borge, orkideer og sommerfugle (L. populi, S. pruni).

Så til Kreta i april, hvor vi så Ida-bjergenes sneklædte massiv og andre hyggelige billeder fra en forårstur for nogle år siden.

Næste ø var Cypern: En tur i slutningen af marts med stemning af gamle landsbyer, fine blomsterenge, orkideer og den lille endemiske blåfugl G. paphos.

Vi bevægede os nu til Irian Jaya (den vestlige indonesiske del af Ny Guinea), som Ib besøgte i efteråret 2000. Herfra så vi et væld af blomster, stammefolk, forfaldne slumbebyggelser og affaldsdynger i landsbyerne etc. Korruption og bedrageri af turister, som på de kanter pr. definition er stinkende rige. Diverse "turistguider", som kun kunne finde ud af at røre sig, når de skulle kratte pengene ind. Men også den oprindelige befolkning, fine mennesker, som var utrolig søde og gæstfrie; det viste sig jo, at det ikke var dem, der var korrupte, men derimod de fint og lapset klædte indvandrede malaysiere. ..."

50 år: Fra udsendelsen 1. januar 1976:

"BLANDEDE MEDDELELSER

1. Det vigtigste først:

Kontingentet er 20 kr. om året, og 10 kr., hvis man er ung under uddannelse. Det skal indsættes på giro 23 78 88 inden 1. april (bemærk den ændrede dato: I har "kun" 3 måneder). Der falder ingen yderligere advarsler. Har man ikke betalt den 1. april, bliver man - brutalt sagt - slettet af medlemslisten.

2. Foreningens kassebeholdning er ved årsskiftet 1.023 kr. kontant, 760 kr. i materialer (nåle, etiketter osv.), hvilket giver os et samlet "værd" af 1.783 kr.

3. Hos Møller kan man købe insektnåle i de almindeligt brugte formater, etiketter til de enkelte dyr (3 kr. for 1000 stk.) og endelig brugte kviksølvlamper (80 W og senere 125 W) for 3 kr. pr. stk.

4. Bemærk: Der kommer ikke flere mødeprogrammer i forårsmødesæson, så det er nok klogt at krydse de 4 datoer i kalenderen allerede i dag.

f. ledelsen Jens Kr. Overgaard"

----- o o o o o 0 0 0 0 0 o o o o o -----

MEDLEMSBLAD

45. årgang nr. 2

Nordjysk Lepidopterologklub
Kastanievej 24
9575 Terndrup
Tlf. 20434271
kkproxima@gmail.com
Web: nlk.dkx.dk

LEDELSEN

- Kristian Knudsen – formand, kasserer, fundlisteredaktør
Kastanievej 24, 9575 Terndrup, tlf. 20434271, e-mail: kkproxima@gmail.com
- Hans Erik Møller – fundlisteredaktør
Vissebakkegård 7, Visse, 9210 Aalborg SØ, tlf. 25377327, e-mail: hans.e.moeller@gmail.com
- Morten S. Mølgaard – bladredaktør
Gertrud Rasks Vej 86, 9210 Aalborg SØ, tlf. 23636571, e-mail: msm2@stofanet.dk
- Erik Brusgaard
Park Allé 21, 7900 Nykøbing M., tlf. 30273893, e-mail: erbrug@gmail.com
- Klaus Jensen
Hindskovvej 5, Thyregod, 7323 Give, tlf. 60604946, e-mail: aalborgjensen@gmail.com

Nordjysk Lepidopterologklub er en forening, hvis medlemmer har sommerfugle som interesse. Foreningen har medlemmer i hele Danmark og har om sommeren ekskursioner rundt omkring i det ganske land. Om vinteren holder vi møder på Vejgaard Bibliotek i Aalborg. Nordjysk Lepidopterologklub udgiver 4 gange årligt sit medlemsblad, som viderebringer oplevelser og erfaringer med sommerfuglene i artikler, tips til samleture, iagttagelser og registrering af sommerfugle, skrevet af danske samlere. Desuden viderebringer bladet møde- og ekskursionsprogrammer og -referater.

Foreningens formål

- at arbejde for bevarelse og beskyttelse af danske sommerfugle og deres levesteder
- at være samlingspunkt for sommerfugleinteresserede gennem møder og samleture/ekskursioner
- at være diskussionsforum gennem møder og gennem medlemsbladet
- at medvirke til at holde medlemmerne ajour med nyheder vedr. sommerfuglene i Danmark, bl.a. fund af nye arter for Danmark, ændringer vedr. systematik, nye bogudgivelser og nye tiltag og af-taler danske samlere imellem.

Medlemsbladets formål

- at viderebringe oplevelser, erfaringer, evt. resultat af videnskabelige undersøgelser omkring sommerfugle
- at viderebringe møde-/ekskursionsprogrammer, referater samt diverse praktiske oplysninger
- at give mulighed for annoncering vedr. køb/salg af entomologisk relateret materiale